

תפ"ח 29649/05/15 - מדינת ישראל נגד אחמד חסארמה (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 29649-05-15 מדינת ישראל נ'

חסארמה (עציר)

בפני הרכב כב' השופטים:

ד"ר רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים, סגן נשיא

תמר נאות פרי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד צחי נמירובסקי, פרקליטות פלילית חיפה

נגד

הנאשם

אחמד חסארמה (עציר),

ע"י עו"ד מיכאל כרמל

גזר דין

מבוא

1. ביום 18.7.2014 בסמוך לשעה 8:15 הגיע עלי חסארמה ז"ל (להלן-המנוח) במסגרת עבודתו כנהג משאית אל יער אחיהוד לשם איסוף אבנים. במהלך נסיעתו לכיוון היציאה מהיער ירה בו אייל הייב (להלן-אייל) שני כדורים שאחד מהן פגע בצווארו וגרם למותו.

המאשימה ייחסה לנאשם מעורבות בהמתת המנוח, לטענתה הנאשם ביחד עם דודו אברהם חסארמה ז"ל (שנרצח לאחר מכן) קשרו קשר לרצוח את המנוח, סיפקו לאייל אקדח ותמורת תשלום ששילמו לו הביאו למותו של המנוח כאמור.

הנאשם ואייל הואשמו בעבירות של קשירת קשר לבצע רצח, רצח ועבירות בנשק, משפטם התנהל בשני הליכים נפרדים (כתב האישום נגד אייל כלל גם נאשם נוסף שבו יוחסו לו עבירות בנשק).

לאחר שמיעת רוב עדי התביעה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום שונו עובדותיו והנאשם הואשם בביצוע עבירה של קשירת קשר לפשע, הריגה ועבירות בנשק. הנאשם הודה והורשע בעבירות לפי סעיפים 499(א)(1), 298, 144(א)(ב) ו-29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן-חוק העונשין).

הצדדים הגיעו להסכמות גם לעניין העונש באופן שהמאשימה עתרה לעונש של 20 שנות מאסר בפועל וההגנה ל-16 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו של הנאשם, לגבי יתר מרכיבי הענישה הוסכם כי "הטיעון יהיה חופשי".

2. עוד חשוב לציין כי גם בתיק המקביל של אייל (תפ"ח 29738-05-15) הגיעו הצדדים להסדר טיעון, גם בו הומרה עבירת הרצח בעבירת הריגה, הצדדים הסכימו לעונש של 18 שנות מאסר בפועל ובית המשפט אימץ את ההסדר הטיעון וגזר על אייל עונש של 18 שנות מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי, ₪ 50,000 קנס ותשלום פיצוי למשפחת המנוח בסך של 250,000 ₪.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בין המנוח ובני משפחתו לבין הנאשם ובני משפחתו קיים סכסוך ממושך ואלים. עובר לתאריך 17.7.2014 על רקע החשד כי המנוח היה מעורב ברצח של בן משפחתו של הנאשם, קשרו הנאשם ודודו איברהים חסארמה ז"ל (להלן-אברהים) לפגוע במנוח, הם פנו לאייל חברו של הנאשם וביקשו ממנו לפגוע במנוח באמצעות ירי באקדח בכוונה לגרום לו נכות מום או חבלה חמורה וזאת בתמורה ל-150,000 ₪. אייל הסכים לכך.

בתאריך 18.7.2014 הסיעו הנאשם ואיברהים את אייל ליער שם עבד המנוח, הנאשם מסר לאייל אקדח, כפפות ומסיכה. אייל ארב למנוח ירה בו שני כדורים שאחד מהם גרם למותו. לאחר מכן נפגשו הנאשם ואיברהים עם אייל ושילמו לו 30,000 ₪ בתמורה להמתת המנוח, תוך שהם מבטיחים כי היתרה בסך 120,000 ₪ תשלום לו מאוחר יותר.

ראיות לעונש

4. המאשימה הגישה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/52) לפיו לנאשם שתי עבירות קודמות. הראשונה מיום 30.11.2005 בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועונשו היה מאסר על תנאי, והשנייה מיום 5.6.2009 בגין עבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגינה נדון לחודשיים מאסר (מתוכם שבועיים בעבודות שירות). עוד הציגה את גזר דינו של אייל בתיק האחר (ת/53).

5. מטעם הנאשם הוגש מכתבה של אשתו (ע/1) שתיארה את מצבם המשפחתי הקשה, לבני הזוג ילד בן 3 שלא מכיר את אביו הנאשם בשל היותו עצור מזה תקופה ארוכה, האישה מתקיימת מהבטחת הכנסה וביקשה רחמים עליו ועל בנם הקטן.

הוצגה רשימת חובותיו של הנאשם בהוצאה לפועל (ע/2) הכוללת חובות בסכום של 182,875 ₪.

בנוסף העיד לזכותו אחיו חוסין, שתיאר את אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם עד למעצרו, את המצוקה הכלכלית והבריאותית של המשפחה לרבות הורי הנאשם, את כוונתם להגיע לסולחה עם משפחת המנוח שמסרבת למחול. גם הוא ביקש רחמים על הנאשם, על אשתו וילדם הקטן.

תמצית טענות הצדדים

6. ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון שנובע בעיקרו מקשיים ראיתיים. פרטי ההסדר הובאו לידיעת משפחת המנוח שמתנגדת להסדר ומבהירה כי לא הושגה סולחה בין הצדדים.

עוד הוסיף כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הוא לאחר הליך של גישור ורמת הענישה אליה הגיעו הצדדים היא בקצה העליון של רמת הענישה בעבירות אלו וכי הסדר הטיעון בתיק האחר שכלל עונש של 18 שנות מאסר אומץ על ידי בית משפט ולכן נוכח אחידות הענישה ומאחר ומדובר בפרשה אחת לטענתו העונשים שיש להטיל על הנאשם צריכים להיגזר מהעונש שהוטל על אייל.

ב"כ המאשימה ביקש להחמיר עם הנאשם ביחס לאייל מאחר והנאשם היה הדמות המרכזית בתכנית לפגוע במנוח והוא זה ששכר את שרותיו של אייל לפגוע במנוח וענישה מקסימאלית תעביר מסר ברור לשתי המשפחות ביניהן סכסוך אלים עקוב מדם.

מאחר והאירוע בוצע תמורת כסף ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם לשלם קנס דומה לקנס שהוטל על אייל ביחד עם מאסר מותנה ופיצוי למשפחת המנוח.

המנוח נורה למוות בהיותו בן 42, הותיר אחריו אלמנה ושלושה ילדים (בני 12,17,20), הוא היה המפרנס היחידי שלהם ולכן התבקש פיצוי בגובה המקסימאלי.

7. הסנגור ביקש לאמץ את הסדר הטיעון ולהסתפק ב-16 שנות מאסר בפועל מאחר וחלקו של הנאשם קטן משל המעורבים האחרים. הוא הצביע על גילו הצעיר של הנאשם ביחס לאיבריהם ולעובדה כי הנאשם הנוסף בתיק האחר שהביא את האקדח בו בוצעו העבירות נדון ל-4 שנות מאסר בלבד. עוד הזכיר כי הנאשם לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. משפחת הנאשם מנסה להגיע לפתרון הסכסוך בדרכי שלום והיא נענית בסירוב מוחלט. הנאשם נשוי טרי, אב לילד בן 3 שנים והתגורר בבית הוריו.

הסנגור ביקש שלא להטיל על הנאשם לשלם קנס או פיצוי, המצב הכלכלי של הנאשם ומשפחתו גרוע מאוד וענישה כלכלית תפגע בשיקומו, הוא לא ייצא לחופשות ולא יקבל שחרור מוקדם. אשת הנאשם מתקיימת מהבטחת הכנסה בסך ₪ 2,940 בחודש והיא והנאשם לא יוכלו לעמוד בפיצוי בסכום גבוה.

בתום הטיעונים הביע הנאשם צער על מעשיו וביקש להתחשב בבנו בן ה-3.

דין

8. נקדים ונבהיר כי החלטנו לאמץ את הסדר הטיעון, במהלך שמיעת הראיות נחשפנו לחלק מהקשיים הראיתיים שהביאו להסדר הטיעון. טווחי הענישה המוסכמים משקפים את רמת הענישה הנהוגה והראויה

בעבירות אלו במקרים בהם אין הסכמה לעניין העונש וחשוב לזכור כי מדובר בהסכמת הצדדים בעקבות הליך גישור פלילי.

ראו לעניין נושא הסדר טיעון בעקבות גישור ע"פ 1454/15 שנדון במאוחד עם 1067/15 **פלוי נגד מדינת ישראל** (10.8.2015):

"יש לתת משקל נוסף לעובדה כי ההסדר הושג בתיווכו (ולעיתים אף בעידודו) של שופט המטפל בגישורים פליליים, ועל כן אינטרס ההסתמכות והציפייה של הנאשם כי ההסדר יכובד, עומד על רף גבוה ביותר. לטעמי, יש צורך בנסיבות חריגות במיוחד על מנת לסטות מהסדר טיעון שהושג באופן זה, ולא יהיה די, ככלל, בנסיבות "הרגילות" המצדיקות סטייה מהסדר הטיעון".

במקרה זה נפגעו בצורה קשה ערכים חברתיים של שמירה על קדושת החיים, זכותו של אדם לביטחון ושלמות גופו.

העבירה העיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירת הריגה, עבירה שהעונש המרבי הקבוע בחוק לצידה הוא מאסר לתקופה של 20 שנה.

9. בחינת ענישה בנסיבות דומות, שאינן חלק מהסדר טיעון, לעניין העונש מראה כי טווח הענישה המוסכם אינו חורג מרמת הענישה הראויה והוא מתקרב לרף העליון של ענישה בעבירת הריגה שבוצעה באמצעות נשק חם (ראו למשל ע"פ 5998/15 **עקול נגד מדינת ישראל** (27.6.2016) וע"פ 1569/13 **אל שייך-כריים נגד מדינת ישראל** (13.1.2015)).

עוד נפנה לע"פ 7194/14 **טוויל נגד מדינת ישראל** (22.11.2015), מקרה של הריגה באמצעות נשק קר, בו הוסכם כי המדינה תעתור לענישה של 20 שנות מאסר והנאשם לא יהיה מוגבל בטיעונו, בית המשפט העליון העמיד את העונש על 17 שנות מאסר בפועל וראו אף את ע"פ 5373/12 **אבורמד נגד מדינת ישראל** (15.4.2015) בו נדון נאשם שהורשע בהריגה לאחר שמיעת ראיות ל-17 שנות מאסר.

אמנם כפי שהבהרנו לנאשם הסדר הטעון אינו מחייב את בית המשפט אך ראוי לזכור את שנקבע רק לאחרונה בע"פ 2021/17 **מצגר נגד מדינת ישראל** (30.4.2017):

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמד של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים השיקולים שלפיהם יבחן בית המשפט עונש שמוסכם במסגרת הסדר טיעון שמובא לפניו הותוו בע"פ 1958/98 **פלוי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (1998) (להלן: עניין פלוי המוקדם), במקרה זה אומץ - בהרכב מורחב - "מבחן האיזון" שלפיו על בית המשפט לבחון אם

התקיים האיוון "בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית-המשפט גוזר".

בחנית טווח העונש המוסכם בהסדר הטיעון למול העונש שהיה צפוי להיגזר על הנאשם אלמלא ההסדר לאור עקרונות הענישה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין, מחזקת את עמדתנו כי יש לאמץ את הסדר הטיעון במלואו וטווח הענישה יעמוד בן 16 ל-20 שנות מאסר בפועל כמוסכם על ידי הצדדים. נזכיר כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים היטב כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ושותפו בחרו את מקום ביצוע העבירה, דאגו לצייד את אייל היורה בנשק, מסכה וכפפות והם בנו נתיב בריחה ותמריץ כספי למבצע.

העונש המתאים

בעת קביעת העונש המתאים אנו סבורים כי משיקולי אחדות הענישה אין לאבחן בין הנאשם לבין אייל, הם פעלו בצוותא חדא באותה פרשה כל אחד ממניעיו, אייל בשל התמריץ הכספי שקיבל והנאשם פעל כחלק ממסע נקמה בעקבות רצח קודם שבוצע כחלק מהסכסוך שבין המשפחות. שניהם-הנאשם ואייל הודו ונטלו אחריות על מעשיהם.

כמובן שלא נעלמה מענינו העובדה כי בשני המקרים נערך הסדר טיעון גם בשל קשיים ראייתיים ותוכנם לגבי ענינו של אייל לא ידוע לנו.

עברו של הנאשם אינו מכביד (שתי הרשעות בגין עבירות לא חמורות מהשנים 2005 ו-2009) ובעת קביעת העונש בתוך המתחם נזקוף לזכותו את הפגיעה באשתו ובעיקר בבנו בן ה-3 של הנאשם שלא זכה להכירו בשל שהות הנאשם במעצר במהלך השנתיים האחרונות.

הפגיעה במנוח שהביאה למותו, הינה חלק מסכסוך ממושך בין שתי משפחות שהביא עד עתה ל-6 קרבנות ולפגיעה קשה בבני משפחותיהם. בנושא זה מקובלת עלינו עמדת המאשימה ואנו סבורים כי יש צורך במקרה זה בהרתעת הרבים מפני המשך ביצוע עבירות אלימות ויש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים (ראו סעיף 40 לחוק העונשין) ואנו מקווים כי במהרה ייפסק מעגל הדמים ותושג סולחה בין המשפחות.

הנאשם במעשיו הביא לפגיעה קשה גם בבני משפחתו של המנוח, אלמנתו ושלושת ילדים, שום פיצוי כספי לא ישיב להם את האבדה היקרה ואנו מבינים את סירובם להסכים לכל הסדר טיעון.

אנו נחייב את הנאשם לשלם להם פיצוי בסכום זהה לסכום שחויב אייל ונזכיר כי "יכולותיו הכלכליות של העבריין אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטובת משפחת המנוח" (ע"פ 1310/12 שורצמן נגד מדינת ישראל (3.11.2014)). בני משפחת המנוח זכאים לתבוע פיצוי על מלוא נזקיהם בהליך מתאים אחר, הנאשם זכאי לפנות בבקשה מנומקת ומגובה באסמכתאות למרכז לגביית קנסות מכוח הוראת סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, במידה וברצונו לפרוס התשלומים מעבר למועדי התשלום

שנקבע.

בטרם סיום נזכיר כי באשר לבקשת המאשימה לחייב הנאשם בתשלום קנס, בהתחשב ביכולתו הכלכלית הדלה של הנאשם (ראו סעיף 40 לחוק העונשין שקובע נתון זה כשיקול רלבנטי) ובהתחשב בגובה הפיצוי שפסקנו, אנו מקבלים את עמדת הסנגור ולא נחייב הנאשם בתשלום קנס.

סיכום

לאור האמור לעיל אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

18- שנים בפועל, מניינם מיום מעצרו 5.4.2015.

18 - חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בנשק או עבירת אלימות פשע ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

-הנאשם ישלם למשפחת המנוח פיצויים בסכום של 250,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.2018 בדרך של הפקדת הסכומים בקופת בית משפט. המאשימה תמסור למזכירות בית משפט את פרטי חשבון הבנק של משפחת המנוח.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ז, 25 מאי 2017, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת

אברהם אליקים, סגן
נשיא

ד"ר רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]